

han forlader sin Lejlighed; han kan godt lade Døren staa paa vid Gab. Men hvis han gør dette, lader Døren staa aaben, og en Tyv saa gaar ind og bemægtiger sig hans Indbo, bliver Resultatet, at det ærede Medlem ingen Erstatning faar i Anledning af dette Tyveri. Det er et Billede, som svarer til vort Forhold til Nationernes Forbund; for hvis man ikke opfylder Pligten til at forsvare sig, kan man heller ikke vente den Hjælp, som Forbundet ellers forpligter sig til at yde sine Medlemmer. Det er, som den engelske Statsmand Lloyd George en Gang sagde i det engelske Underhus: Vi kan ikke hjælpe den Stat, som ikke vil hjælpe sig selv.

Det ærede Medlem gjorde i sin Tale ret udstrakt Brug af Citater af mere eller mindre berømte Mænd, saavel i Indland som i Udland. Citater kan man bruge paa to Maader. Man kan bruge dem paa en Maade, jeg ikke holder af, nemlig i agitatorisk Øjemed; men man kan ogsaa bruge dem som et Led i Oplysningens Tjeneste, saaledes at man ved dem bidrager til at stille Forholdene i den rette Belysning, og jeg gaar ud fra, at det er paa den Maade, det ærede Medlem vil have sine Citater opfattet. Men hvis man bruger Citater paa den Maade, maa man være lidt opmærksom paa, hvad det er, man bruger dem til. Man maa ikke alene have Kendskab til de Ord, man gengiver; man maa ogsaa være sikker paa, at de passer paa de Tilfælde, man ønsker at belyse. Man maa med andre Ord anvende andres Udtalelser med ikke ringe Kritik.

Det ærede Medlem fremdrog Udtalelser af den tyske Storamiral von Tirpitz, Udtalelser, som gik ud paa, at de danske Bæltsspærringer ikke var af stor Betydning under Verdenskrigen. Se, her maa man forstaa, at en Mand, som har staaet paa en fremskudt Plads i Krigstiden, og som bagefter skriver om disse Forhold, ser subjektivt paa de Ting, han har haft med at gøre. Det vil ofte forekomme, at der er Ting, han skal forklare eller forsvare, og derfor bliver hans Udtalelser ikke saa objektive, som det kunde være ønskeligt. Naar det ærede Medlem nævner von Tirpitz' Udtalelser — og jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han nævnte dem for at vise, at vort militære Forsvar i 1914—18 ikke havde stor Værdi —, er der for det første det at bemærke, at det ærede Medlem synes at anføre dem som et Bevis for, at vore militære Foranstaltninger ikke havde stor Værdi for Danmark. Men von Tirpitz' Udtalelser kan i hvert Fald kun bruges til at vise, at vore militære Foranstaltninger ikke havde stor Værdi for Tyskland. Og

det er jo allerede en ikke saa ringe Forskel, for ser vi paa Foranstaltningernes Værdi for Danmark, stiller Sagen sig helt anderledes. Jeg tror ikke, nogen kan bestride, at hvis vi ikke havde foretaget de Spærringer i 1914 af vore Bælter, som Tyskland ønskede, var vor Neutralitet blevet brudt, og saa havde vi dermed været inde i Krigen. Dette viser, hvilken Betydning disse Spærringsforanstaltninger havde for Danmark. Men von Tirpitz' Udtalelser gaar, som sagt, ud paa at vise, at de ikke havde stor Betydning for Tyskland. Naar man ser paa saadanne Udtalelser, maa man, som jeg sagde, se paa dem med Kritik, og saa maa man da først spørge: Handlede da Tyskland i Overensstemmelse med disse Udtalelser af von Tirpitz? Stolede man ikke paa Danmarks Foranstaltninger med Hensyn til Spærringen af Bælterne? Jeg tror, at hvis Tyskerne ikke havde gjort det, maatte Resultatet være blevet, at de havde etableret en anden, mere effektiv Spærring end den værdiløse, som Danmark foretog. Men hvad skete? Der skete det, at Tyskland etablerede en Spærring af Langelands Bæltet, og den bestod af 243 Miner, hvorimod vor Spærring af selve Store Bælts Passagen bestod af 500 Miner. Og dertil kom, at vi til Forsvar af denne Spærring havde vor Store Bælts Eskadre, og desuden havde vi opkastet et Batteri saavel paa Sjællands som paa Fyns Kyst. Men hvad gjorde Tyskerne med Hensyn til den Spærring, de etablerede? De havde slet ikke noget Forsvar af den; de lod den kun bevogte af en lille svag Patrouillestyrke. Det er det praktiske Bevis for, hvilken Værdi de tillagde vore Foranstaltninger. Vi ser ogsaa, at den tyske Flaadechef i Nordsøslaget, Slaget, der fandt Sted den 31. Maj 1916, Admiral Scheer, synes at have haft en ganske anden Opfattelse af Betydningen af vor Bæltsspærring. Da han under Nordsøslaget, altsaa paa et Tidspunkt, da han stod med hele Ansvar for den tyske Flaade, skulde overveje de Muligheder, han havde for Kampen og for, hvorledes han kunde føre den, sagde han: Vejen omkring Skagen og gennem Bælterne var spærret for os, da Danskerne har spærret den Passage med Miner; det staar i hans Skrift: „Deutschlands Hochseeflotte im Weltkrieg“. Og han tog Konsekvensen af dette, idet han ikke turde lægge sin Plan for Slaget saaledes, at han kunde trække sig tilbage Nord om Skagen ned gennem Bælterne.

Undersøger man dernæst, hvorledes Englænderne saa paa vore Spærringer i Bælterne, faar man ogsaa et andet Indtryk af Værdien af disse, end von Tirpitz'